

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

196. Vicarius duarum diæcesium in quo loco cognoscere debeat causas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quæstio 194. An possit cognoscere de causa delegata Episcopo suo.

REsp. id cum non posse sine nova & speciali Episcopali delegatione, nisi in rescripto addita fuisset illa verba: sive ejus generali Vicario. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 41. Pax Jord. l. c. 217. Sbroz. l. 2. q. 35. n. 3. Garc. p. 6. c. 2. n. 22. Barbos. cit. allegat. 54. n. 111. citatis Abb. in e. quoniam. de offic. deleg. n. 15. Zerol. in pr. Episc. p. 1. v. Vicarius §. 21. dub. 4. Socin. conf. 39. n. 30. vol. 4. Campan. in divers. Iur. can. rubric. rub. 16. c. 23. n. 148. Ratio responsionis est, quia Episcopustalia non cognoscit ut Episcopus, sed tanquam specialiter delegatus; adeoque in illa dignitate illi non succedit Vicarius; uti hoc patet à fortio in Capitulo sede vacante, in quod non transiunt causa Episcopo specialiter delegata. Et Episcopus constitutio Vicarium committit ea solum, quæ sibi competunt ratione jurisdictionis, ordinariae. Sbroz. cit. q. 135. n. 2. ac proinde cum nova per talēm delegationem conferatur jurisdictione, etiam opus erit novā subdelegatione ab eo facta Vicario: Sbroz. cit. n. 3. Proceduntq; hæc, etiamsi maadatum Episcopum extenderet se ad causas omnes sibi delegandas; cum juxta dicta alias jurisdictione, quæ necdum competit, committit nequeat. Sbroz. cit. q. 36. n. 4. & f. Ventrigl. l. c. Ampliat quoque cit. q. 135. n. 4. Responsionem Sbroz. ut idem sit in mandatis, præceptis & literis Episcopo directis, quæ non transiunt in Vicarium, ut Felin. in c. eam te. de Rescr. n. 17. quem citat.

2. Quod si tamen Vicarius creatus esset à Papa, habiturum eum omnes prærogativas, adeoque eum posse cognoscere sine speciali commissione Episcopi causas delegatas Episcopo, tradit Sbroz. cit. q. 135. n. 5. citatis Alex. in l. & quia ff. de jurisd. omn. judic. Dec. in cit. c. quoniam. n. 15. Bartol. in l. filius. ff. de Legat. Rationem quoque adjicit Sbroz. n. 7. ex Ruini. conf. 148. n. 5. in 4. quia Vicarius Episcopi à Papa creatus magis representare videtur Episcopum, quam Vicarius creatus ab ipso Episcopo.

3. Illud quoque hic observandum, quod tradit idem Sbroz. l. 2. q. 131. n. 2. quod Episcopus tales causas sibi delegatas committere specialiter possit suo Vicario, non ut Vicario, sed ut delegato. citans Abb. in c. dilecti. il. 3. de appellat. n. 18. eo quod, si committeret ut Vicario, non posset ab ejus sententia appellari ad Episcopum, secus, si ut delegato.

Quæstio 195. Num è contra quoque Episcopus nequeat cognoscere causam Vicario suo à Papa delegatam?

REsp. Affirmative. Rosa. De executoribus Liter. Apost. p. 2. c. 3. n. 11. ubi: Cum delegatio est facta Vicario, non potest Episcopus literas execuiri, nisi per viam subdelegationis. citat Menoch. de commun. ult. voluntat. c. 5. n. 527. Ricc. in pr. rerum quotidian. fol. 419. &c. Item Sbroz. l. 2. q. 136. n. 1. citatis Anchar. in Clem. 2. de Rescr. col. 1. Card. n. 10. Imol. n. 14. Franc. in c. dilecti. il. 2. de appellat. q. 5. Dec. in c. quoniam. de offic. deleg. n. 9. Barbat. in Apofol. ad Bartol. in l. quod l'principi. ff. de legat. Bertach. de Episc. l. 4. q. 7. n. 4. eo quod tunc Vicarius non cognoscat causam ut Vicarius, sed ut delegatus Papæ. Sbroz. l. c. n. 2. & in causa delegata per Papam major est Vicarius Episcopo suo, & separatum est auditorium unius ab auditorio alterius juxta DD. in cit. Clem. 2. & in specie Cardin. n. 10. Imol. n. 14. Sbroz. n. 4. Adde, quod rescriptum non debet extendi ad alios, neque ad multos juxta Felin. in c. eam te. de Rescr. n. 17.

2. Et hæc procedunt, ubi delegatio facta Vicario sub nomine proprio & dignitatis, v. g. Titio Vicario Generali Episcopi N. an vero Episcopus cognoscere possit causam delegatam à Papa suo Vicario, dum ei delegata non sub nomine proprio, sed tantum dignitatis, non convenienti AA. Affirmant apud Sbroz. cit. n. 6. Bertach. ubi ante. l. 4. p. 5. n. 59. Innoc. in c. eam te. n. 5. & ibid. Abb. n. 14. Barbat. ubi ante, cā ratione, quod licet Vicarius sit delegatus Papæ, dicatur tamen cognoscere tunc causam vice Episcopi; cū talis dignitas Vicariatus non competit ei jure proprio, ut Dec. & Abb. in cit. c. quoniam. de off. deleg. n. 9. Negant econtra apud eundem Sbroz. n. 8. Cardin. in cit. Clem. 2. & ibid. Imol. n. 2. Butr. & Franc. in c. statutum de Rescr. in 6. Cuch. inff. Jur. can. de vice Episcopo. n. 171. & seq. ubi inquit: Episcopum non posse se intromittere in illa causa, quando Vicarius functus est officio suo, aut illum removere à Vicariatu, ut illum impedit in delegatione; cū enim separatum sit auditorium delegati Papæ & Episcopi, non debet rescriptum extendi ad alium, quam ad ipsum delegatum.

3. Limitat tamen ipsam Responsionem Sbroz. n. 9. & 10. ut locum habeat in rescriptis delegationis, non autem in præceptis & mandatis Apostolicis, quæ sunt Vicario; quia hujusmodi transiunt in Episcopum, cit. Abb. in c. eam te. n. 5. & dat rationem, quod mandata restringi non debeant, sicut restringi debet delegata jurisdictione, sed ampliari juxta c. scriptum. 8. q. 1. & Felin. in c. eam te. §. scriptum. col. 1. in princ. n. 16. non obstante huic communī sententiæ, quod alias Bald. in l. aliquando. ff. de off. Procons. n. 5. dicat, mandatum factum vicegerenti non arctare dominum. Extenditque hoc ipsum Sbroz. n. 11. ita ut in dubio scriptum videatur Vicario ut vices Episcopi gerenti, non ut executori, ut Felin. l. 6.

Quæstio 196. Vicarius duarum diæcesum in quo loco cognoscere debeat causas?

REsonder Pignat. Tom. 7. Consult. 64. n. 4. juxta Rotæ decisiones, quod Vicarius generalis existens in loco soliti domicilij ac residentiae cognoscere possit causas omnes cujuscunque generis utriusque diæcesis; cū in hoc pro una eademque diæceli habeantur propter juris assistentiam, quam Episcopus habet, & intentionem fundatam jus dicens, nedum ex jure communī. c. cum Episcopus, sed & ex Trident. Sess. 25. c. 6. quod etiam spectat, quod tradit Cardin. de Luca. in Miscell. d. 1. n. 113. ubi: Non solum, ab unica est Ecclesia, unicava diæcesis; sed etiam ubi duo vel plures perpetuo tamen auctoritate Apostolica, quamvis aquæ principaliter unita, quoniam non per hoc duo vel plura tribunalia cum duobus vel pluribus Vicariis Generibus atque Officialibus habere tenetur Episcopus. Licit enim Ecclesia ac diæcesis aquæ principaliter unita pro duabus omnino distincti habeantur, atque earum qualibet proprios & distinctos retineat fines, propriaque iura ac privilegia, perinde ac si unum non adesse; adhuc tamen, cum Episcopi seu Prelati persona sit unica, ac naturaliter individua quo ad eum, atque ad hunc effectum ambæ vel plures pro una habentur, ut in qualibet unius vel alterius diæcessis parte residere valeat, ac tribunal erectum habere, nisi Apostolicae provisiores vel antiqua consuetudo, quæ jus facultativum excludat, aliter statuant.

2. Et hæc de cognitione causarum, quas iure ordinario cognoscit; nam de cognitione & expeditione causarum facta ab eo tanquam delegato Papæ, observandum tantisper ex Rosa. De executor. lit.

Capit. III. De potestate

Apost. p. 2. c. 3. n. 19. quod delegatus Papæ ubique jurisdictionem exercere potest, nec egeat territorio; sed habeat territorium generale, quia delegatus Papæ Papam representat.

Questio 197. An Vicarius Episcopi literas Apostolicas exequi possit mortuo Episcopo?

1. **R**esp. Literas expeditas & directas Vicario viente Episcopo, Vicarius expedire non potest, si prius post mortem Episcopi presentatae sibi fuerint; aut si presentatae quidem fuerint vivente Episcopo, nequid tamen eo vivente executae; quia per mortem Episcopi jam desinit esse Vicarius, & officium ejus exspiravit: neque etiam Vicarius Capitularis eas exequi, aut executionem jam cæptam perficere poterit; quia ipsi non sunt directæ, nec etiam dirigi solent à cancellaria Vicario Capitulari. Expediendus proinde erit novus Vicarius Episcopi iudeo iterum plena, vel super dictis literis petenda nova commissio, quæ vocatur mutatio Judicis, quæ committitur Ordinario viciniori, ut dictas literas exequatur servata forma literarum expeditarum. Rosa. l. c. p. 1. c. 9. n. 3. citans Corrad. in præ. dispens. l. 7. c. 4. n. 22. Proceditque id ipsum, etiam si Vicarius Episcopi, cui directæ fuerint literæ, crearetur Vicarius Capitulari sede vacante, ut eas exequi nequeat. Rosa. l. c. n. 31. citatis Corrad. ubi ante. n. 11. Garc. p. 6. c. 2. n. 40. 41. & 44. contra Sanch. de matrim. l. 8. d. 27. n. 32. ex eodem jam tacto principio; quia tunc non est Vicarius Episcopi, cui directæ sunt literæ, sed Capituli, cui literæ à cancellaria dirigi non solent; ut nec ex stylo dirigi solent Vicariis Prælatorum inferiorum, ut Rosa l. c. n. 36 quem vide. Et hic stylus potius attendendus, ut inquit Rosa, quam opinio contraria AA.

2. Quod autem literæ directæ Vicario, eo remoto, sive per expirationem officii, sive per mortem naturalem, executioni dari possint ab ejus successore, si ve re adhuc integræ, sive non amplius integræ; quia earum execuio demandata est non persona sed tribunal & intuitu officij, tradit. Idem Rosa l. c. n. 29. citatis Garc. ubi ante. n. 54. Corrad. n. 36. Par. de resign. l. 1. q. 11. n. 17. Sbroz. l. 2. q. 67. Gambar. de off. legat. l. 8. q. 97. Capra conf. 67. n. 32. Abb. & Canonistis in c. quoniam de offic. delegat. Neque his obstat, quod observent aliqui apud Rosam. l. c. p. 2. c. 7. n. 49. nempe delegationem factam dignitati transire in successorem, quando dignitas est per se subsistens, secus, si accessoria & dependens ab alio, ut contingit in Vicario Episcopi. Nam, ut ait Rosa, ibidem. n. 50, licet forte de juris subtilitate sic dicendum sit, secundum tamen stylum & observantiam omnium tribunalium Ecclesiasticorum delegationem factam Vicario transire in ejus successorem; citatque pro hoc præter citatos supra Monet. de commun. ult. volunt. 8. n. 148. quin & Sanch. l. c. n. 10. Pax Jord. &c.

PARAGRAPHUS XI.

De potestate Vicarii circa subdelegandum.

Questio 198. An Vicarius Generalis Episcopi alium Vicarium constituerre possit.

1. **R**esp. Non posse eum absolutè loquendo officium suum alteri committere, seu alium sibi similem seu generalam Vicarium constituere, argumento. c. Clericos. de offic. Vicar. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in c. n. 10. Pith. tit. eod. n. 63. Barbos. de potest.

Episc. alleg. 54. n. 99. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 202. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. 5. 1. n. 36. Garc. p. 5. n. 8. n. 148. Sbroz. l. 2. q. 66. n. 1. citans pro hac communi intentia innumeram turmam AA. & n. 12. idipsum extendens ad Vicarium generalem Capituli sede vacante. Nullus enim inferior Princeps Vicarium ita constitutere potest, ut totum officium suum (eu potestatem ordinariam (qualem habet Vicarius generalis Episcopi) ei committat, nisi id à Lega aut Principiis beneficio ei concessum sit. Pith. Laym. LL. cit. juxta Auth. ut nulli Judicium dicent. collat. 9. nov. 134. & Auth. de collatorib. S. ad hoc prohibemus. collat. 9. nov. 118. Quare, ut Laym. nec ipse Episcopus officium suum ordinarium alteri committere posset, nisi id ei à Lega concessum.

2. Sed neque adhuc id posset Vicarius generalis ex simplici solum mandato (speciali), quod haberet ad substituendum. Sbroz. l. c. n. 11. citans Host. in c. 1. de offic. Vicar. in 6. & ibid. Gemin. n. 11. Put. decis. 68. n. 1. Milis in repertor. v. Vicarius Episc. Par. conf. 80. n. 15. qui dicat esse communem. Veruntamen id posset, ubi in mandato interta essent hæc verba: *Damus potestatem substituendi alium, quem nos Vicarium cum eadem potestate substituimus: Pith. l. c. Laym. l. c. n. 12. Sbroz. l. c. n. 15. Garc. l. c. n. 155. citantes Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. n. 77. Melill. tr. de præcedent. Vt at. c. 1. n. 14. Pavin. de potest. capit. sed vac. q. 10. n. 20.* In illo siquidem casu Vicarius ille non tam constitutur à Vicario quam ab ipso Episcopo, & ab eo accipit potestatem ministerio Vicarii substituentis, & sola nominatio sui electio personæ fit à Vicario substituente. Sbroz. Pith. Laym. Garc. LL. cit. quorum posterior n. 156. at. idem esse, dum Episcopus daret potestatem substituendi suo nomine; utpote qui tunc etiam censetur positus ab Episcopo; cum ejus nomine substituatur. Neque etiam in his casibus dici posset, Episcopum dare Vicarium incertum contra c. ad hoc. de rescriptis Garc. n. 157. c. quod per substitutionem vel nominationem Vicarij substituentis, qui repræsentat personam Episcopi in substituendo, certificetur. Unde jam etiam in hoc casu Vicario vi dictæ clausulæ substituente sibi Vicarium, hunc posse Vicario substituenti conferre beneficium docent Rebuff. Coras. Duaren. Sbroz. apud Garciam l. c. n. 158.

3. Potest nihilominus Vicarius generalis Episcopi ob causam necessitatibus, v.g. propter absentiam vel infirmitatem ad breve tempus sibi alium substituere, qui Vicarij munere cum simili jurisdictione interim fungatur (qui tunc haberet potestatem exequendi omnia concessa Vicario, ut Ventrigl. l. c. ac etiam posset cæpta per illum perficere. Sbroz. l. 4. q. 67.) argumento c. 1. de offic. Vicar. in 6. Pith. l. c. Laym. l. c. n. 11. Garc. n. 152. Sbroz. cit. q. 66. n. 17. Pax Jord. n. 204. Num verò in hoc casu requiratur nihilominus speciale mandatum Episcopi, non convenienti autores. Affirmat id expressè Ventrigl. l. c. Sbroz. cit. n. 17. Item Hostiens. Franc. Dominic. Zerol. apud Garciam cit. n. 152. vel saltem consuetudinem id faciendo, quasi tunc toleretur per quandam voluntatem Episcopi, in Rosell. & alijs apud Garc. E contra posseid Vicarium ex causa, et si non habeat ad id speciale facultatem seu mandatum, tenent Pax Jord. cit. n. 204. Barbos. l. c. n. 100. Garc. cit. n. 152. citans Pavin. q. 10 n. 21. Put. decis. 168. l. 1. Felin. in c. 5. perpetuus. de fide instrum. n. 3. Marant. in specul. Adv. adv. p. 4. dist. 1. n. 22. Cuch. l. 12. tit. 8. n. 10. Azevedo Genuent. &c.

Questio 199. Num Vicarius generalis constituerre possit delegatum.

1. **R**esp. Primo in genere affirmativè. Sbroz. cit. q. 66. n. 22. ubi ait: *Ubi Vicarius vellet committere aliqui*